

РЕШЕНИЕ

№ 21324

гр. София, 28.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46 състав, в
публично заседание на 17.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **1763** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК вр. с чл. 84, ал. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на А. А. А. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], обл. Х., Р С., гражданин на Р С., чрез адв. Д. от САК, срещу решение № 31Х/26.01.2026 г. на Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, с което последният на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не допуснал последваща молба за предоставяне на международна закрила, рег. № КП-01-80/07.01.2026 г. от А. А. А. А. до производство за предоставяне на международна закрила.

С жалбата се иска отмяна на решението като незаконосъобразно. Правят се възражения, че интервюиращият орган не е анализирал представените към последващата молба за закрила писмени доказателства като публикации в медиите относно ситуацията в С., както и информацията на МВнР, че с изключение на столицата Д., във всички останали райони на страната съществуват обективни рискове по отношение на сигурността.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. Д.. Поддържа жалбата си и моли да бъде уважена.

Ответникът – Интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците - Министерски съвет не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура не изразява становище.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235, ал.2 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

А. А. А. А. е подал последваща молба за международна закрила на 07.01.2026 г. В проведеното интервю при първоначалното подаване на молба за закрила (рег. № УП 33611 от 19.08.2024 г.)

разказва че не членува в политическа партия, не е бил заплашван, арестуван или съден. Мотивира напускането си на Р С. с войната и с опасението да не бъде взет в казармата. Не посочва обективни факти, пораждащи опасение, което да се тълкува като преследване.

С решение № 31X/26.01.2026 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС на РБ, на основание чл.76б, ал.1,т.2 от Закона за убежището и бежанците не допусната последваща молба на А. А. А. А., за предоставяне на международна закрила, с рег.№ КП-01-80/07.01.2026 г. на ДАБ при МС, до производство за предоставяне на международна закрила.

Във връзка с чл. 76 а от ЗУБ, преди да пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила, административният орган – интервюиращ орган при ДАБ е преценил нейната допустимост по реда на чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ. Приел е, че представените от молителя обстоятелства по последващата молба, а именно твърдението, че не може да се завърне в С., защото обстановката в страната му на произход все още била изключително тежка и били налице наченки на нова гражданска война между арабското правителство и кюрдските общности след свалянето на режима на Б. А. и идването на власт нов режим под управлението на движението Х. Т. аш – Ш., което редица държави посочват като съставено от терористични групи; налице е заплахата спрямо него на етническа основа, тъй като родното му място се управлява от кюрдските сили, поради което като арабин може да бъде задържан и изпратен насилно да воюва в линиите на съприкосновение; а ако се върне в столицата имало опасност да бъде взет в армията за отбиване на военна служба, могат да обосноват предположение за наличието на субективна заплахата спрямо чужденеца, но не могат да се разглеждат като заплахата за молителя по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, която да е свързана с негови конкретни лични обстоятелства като раса, религия, етнос, политическо мнение или социална група.

Според решението, източниците, на които се позовава молителя: CNN, Euronews, Politico, HRW, BAMF, EUAA, ВКБООН, У., Сирийска мрежа за човешките права, статии на АННА, протокол от заседание от 19.11.2025 г. на Съвета за сигурност на ООН и други, не водят до извод за наличие на въоръжен международен или вътрешен конфликт в държавата на произход. Отразено е в решението, не е достатъчно да е налице само страх у конкретното лице, а е необходимо да има сериозна заплахата от реално посегателство. Изследвано е дали са налице въоръжени конфликти на територията на С. както и ако в случай, че такива съществуват, дали те пораждаат безогледно насилие въз основа на информацията, изнесена в справка с № МД-02-14/16.01.2026 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС относно актуалната обществено - политическа обстановка в С.. Според цитат от справката, през септември 2025 г. сирийското Министерство на правосъдието е отменило няколко милиона забрани за пътуване срещу сирийски граждани, издадени през последните 14 години и свързани с политически изявления срещу режима на Б. А.. Общият брой на завърналите се в С. от края на 2024 г. до момента е близо 1 300 000 души, продължава завръщането на вътрешно разселените лица, чийто брой е достигнал около 2 000 000 души. Постепенно се възстановява сирийската икономика след отмяната на международните санкции. ВКБООН продължава да улеснява доброволното, безопасно и достойно завръщане на сирийски граждани в техните родни райони, предоставяйки транспортна помощ на ключови гранично-пропускателни пунктове, включително „Б. ал Хава“ и „Ал Салама“. Мотивацията на завръщащите се лица включва подобрена сигурност и събиране на семейства. Направено е заключение, че в С., страната на произход на А. А. А. А. не е налице въоръжен конфликт, който да генерира ниво на насилие, водещо до общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, единствено поради физическото му присъствие на тази територия. Понастоящем в страната не е налице насилие, при което всяко лице, пребиваващо на територията на С., да е изправено пред реална, а не пред хипотетична опасност от убийство,

нараняване или малтретиране, посегателства, забранени от чл. 3 от ЕКПЧ. От друга страна, в конкретния случай няма установени лични обстоятелства, които да сочат, че А. А. А. би станал специфична цел на такова насилие, поради присъщите на личното му положение елементи, в т.ч. такива, свързани с работата му, ангажименти и/или подкрепа за въоръжени групировки или международни организации. Личното му и обществено положение не предполагат включването му в рисковата група, чиято дейност би го поставила в неблагоприятна позиция на фона на развиващите се там конфликти, в смисъла на тълкуванията, дадени в т. 39 от решението на съда в Л., по дело по дело № С-465/2007 г. от 17 февруари 2009 г.

При така установените факти, Административен съд София – град, достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Подадената от чужденеца, търсец международна закрила молба от 07.01.2026 г. представлява последваща такава по смисъла на цитираната разпоредба на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ (при наличие на влязло в сила решение, с което е приключило производството по предоставяне на международна закрила и то в посока отказ да бъде предоставена международна закрила).

Съществено е, че това производство е предхождащо същинското производство по разглеждане на молбата за предоставяне на закрила и целта му е предварително разглеждане на молбата преди да бъде допусната до разглеждане в производство по общия ред. Цитираната Директива допуска при последваща молба да не се повежда лично интервю с молителя. Наред с това, в конкретния случай, интервюиращ орган при ДАБ към МС е спазил и РАЗДЕЛ IV - Член 40 - Последваща молба от Директивата - когато лицето, което е подало молба за международна закрила в държава-членка, предостави допълнителни сведения или подаде последваща молба в същата държава-членка, тази държава-членка разглежда тези допълнителни сведения или елементите на последващата молба в рамките на разглеждането на предходната молба, или в рамките на разглеждането на преразглежданото или обжалваното решение, доколкото в тази рамка компетентните органи могат да отчетат и разгледат всички елементи в подкрепа на новите сведения или последващата молба. С цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, б. „г“ първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II. Държавите-членки могат да предвидят и други причини за последваща молба, която да бъде допълнително разгледан, а когато последващата молба не е разгледана допълнително в съответствие с настоящия член, тя се счита за недопустима в съответствие с член 33, параграф 2, б. „г“. Самите процедурни правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 40. Тези правила могат, освен другото, да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура.

Интервюиращ орган при ДАБ към МС е обсъдил представената молба от страна на търсеция закрила, както и източниците, на които се е позовал и е приел, че представените в последващата молба на чужденеца факти и обстоятелства не са нови и от съществено значение нито за личното му положение, нито за положението в страната му на произход, което становище непълно се споделя от съда. Последващата молба за международна закрила с вх. № КП-01-80 от 07.01.2026 г. на ДАБ – МС, в която на А. А. А. А. не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение и за страната си на произход, правилно е преценена за недопустима по чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, доколкото всички факти и елементи относно личното му положение и държавата му на произход са преценени в хода на производството по издаването на решение на Председателя на ДАБ, с което на жалбоподателя, е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут. Както бе посочено във фактическата част на настоящото решение не са изложени нови факти, защото обстановката в С. е била довод и в предходното производство, както и опасенията от военна служба. Относно обстановката в С., налице е подобрение в сравнение със ситуацията през 2024 г., което се приема в настоящата съдебна практика на административната съдилища и ВАС на РБ.

Видно от представената нова актуална справка за С. от 16.01.2026 г. и положението в С., няма данни за съществено изменение на ситуацията в страната, което да е самостоятелно основание за предоставяне на международна закрила. Видно от справката, ситуацията се подобрява и правителството полага усилия за осигуряване на гражданите на нормален живот. Няма данни за предприемане на репресивни действия на етническа, религиозна и политическа основа. Твърдяната заплаха за жалбоподателя е абстрактна, не е конкретна по отношение на неговата личност и не се основава на нови факти, каквото е изискването на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ.

Медийните публикации не променят горните изводи и не касаят пряко жалбоподателя.

По делото е приложена от ответника актуална към 16.01.2026 г. справка за обществено политическата обстановка в С., включително за провинция Х., според която провинцията е засегната от бунтовническата дейност на „Ислямска държава“, но атаките описани в справката са спорадични и не могат да се приемат за наличие на безогледно насилие по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Жалбоподателят не може да твърди, че е лично засегнат от тези атаки, тъй като е напуснал страната си на произход още в началото на м. юли 2024 г., видно от данните по преписката.

А. А. А. А. не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение, както за личното му положение, така и по отношение на страната му на произход, поради което

На основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, I отделение, 46-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. А. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], обл. Х., Р С., гражданин на Р С., чрез адв. Д. от САК, срещу решение № 31Х/26.01.2026 г. на Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, с което не е допусната негова последваща молба за рег. № КП-01-80/07.01.2026 г. до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 85, ал. 4 ЗУБ.

Съдия:

